

Uoverensstemmelse med en Del af Tingets Medlemmer, vil jeg udbede mig Tingets Samtykke til, at jeg maa fratræde Hvervet som Formand. Afstemning herom samt eventuelt Valg af Formand vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Sabroe: Sparekasseinspektør Bindsløv har i en Redegørelse i Anledning af de Underslæb, der have fundet Sted ved 3 Sparekasser i Thy, erklæret, at der mellem Aar og Dag forelægges ham ca. 550 Regnskaber til Eftersyn, og at det er ham umuligt at gennemgaa alle disse Regnskaber; han maa rent vilkaarligt vælge ud af Bunken, og saa har det vist sig, at ved dette Valg er der som Regel hvert Aar 5 à 6 Regnskaber, der vise et større eller mindre Underslæb, der imidlertid som Regel dækkes, saa at de paagældende undgaa Tiltale, Dom og Straf. I Anledning af denne Redegørelse fra Sparekasseinspektøren ønsker jeg gerne at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vilde finde Anledning til, at der blev foretaget et mere omfattende Eftersyn af Sparekassernes Regnskaber. Det fremgaaer ikke af Sparekasseinspektørens Redegørelse, hvor mange af de ca. 550 Regnskaber, han har udtaget, om det er 50 eller 100 eller 200. Men Sparekasseinspektøren erklærer, at Arbejdet er alt for uoverkommeligt for ham til, at han kan sortere hele Bunken og gennemgaa alle Regnskaberne. Men naar det allerede ved dette vilkaarlige Uddrag af ca. 600 Regnskaber viser sig, at der er Tilfælde af større eller mindre Underslæb, forekommer det mig, at der vilde være gyldig Grund til at øge Sparekasseinspektørens Medhjælp eller om muligt at ansætte 2 eller flere Sparekasseinspektører.

Det kan ikke være den højtærede Justitsminister saa lidt som flere af dette ærede Tings Medlemmer ubekendt, at der i et indflydelsesrigt Blad her paa Sjælland, nemlig Venstres Folkeblad i Ringsted, er fremsat en meget skarp, men ogsaa meget begrundet Kritik af den almindelige regnskabsmæssige Ledelse af „Den sjællandske Bondestands Sparekasse“. Det er aabenbart, at denne Kritik, denne Paatale af Maaden, hvorpaa den sjællandske Bonde-

stands Sparekasse ledes, deles af flere Hold. Jeg kunde i Forbindelse med denne Redegørelse fra Sparekasseinspektøren, som jeg nylig omtalte, have Lyst til at spørge, hvorvidt denne Revision af Regnskaberne, som Sparekasseinspektøren har foretaget, ogsaa omfatter den sjællandske Bondestands Sparekasse. Der er jo paa dette Omraade virkelig Grund til at skabe saa megen Tillid som muligt overfor de Institutioner, som virke med betydelige Pengemidler, saaledes at den Slags Angreb, som her ere rettede i det paagældende Blad, hurtigt vilde være afvæbnede — nu er det den sjællandske Bondestands Sparekasse, der er Tale om, i et andet Tilfælde kan det være den anden Sparekasse —, men en saadan Kritik vilde være afvæbnet, hvis man paa Forhaand vidste, at Sparekasseinspektøren hvert Aar foretog en grundig Undersøgelse af alle de Forhold, der vedrøre vore Sparekasser. Det er jo en bekendt Sag, at den højtærede Justitsminister ellers er i Besiddelse af megen Energi og ikke er langsom i Vendingen, hvor det forekommer ham, at der er Grund til at skride ind.

I Modsætning til den lemfældige Fremgangsmaade, som er udvist overfor et Par Kassebedrøvere oppe i Thy, i grol Modsætning til den ret skaansomme Fremgangsmaade, man i Almindelighed har vist over for Kassebedrøvere, staaer den Behandling, som enkelte Arbejdere her i Landet ere blevne til Del, fordi de i Harme over den ukammeratlige Optræden, som enkelte Arbejdere have udvist, have tilladt sig Overgreb overfor disse. Naar jeg tænker paa, hvad man hører fra Sparekasseinspektøren, naar jeg erindrer mig den Medynk, der var fremme i en Del af Højrepressen i Anledning af, at man havde povet fra Sparekasseinspektionens Side at foretage Foranstaltninger til en Undersøgelse af de to Sparekasseformænds Regnskabsaflæggelse oppe i Thy, kommer det til at staa for mig som et Udslag af en ikke helt upartisk Retsafgørelse og Retshaandhævelse her i dette Land, naar den højtærede Justitsminister som Følge af et Telegram fra Hr. Pastor Dyekjær nede i Horsens øjeblikkelig dekretterer, at Politimesteren i Horsens har at passe bedre paa Strejkebryderne. Jeg tillod mig forleden Dag, da Pastor Dyekjær befandt sig paa Tilhørspladsen, at spørge, om det virkelige forhold sig rigtigt, hvad der var meddelt i Bladene, at han havde sendt et Telegram til Justitsministeren omtrent saalydende: Kan Kristeligt Dansk Fællesfor-